

TERUGVEROVEREN OP DE VIJAND

• door Kees Fieggen

CHRISTENEN ZIJN RIJK GEZEGENDE MENSEN, EN JUUST DAT MAAKT HEN EEN GEWILD DOELWIT VOOR DE AANVALLEN VAN DE SATAN. HEEL GRAAG MAAKT HIJ ONS ONVRUCHTBAAR, EN ALS WAPENS GEBRUIKT HIJ VOORAL DE LEUGEN. HOE VELEN VAN ONS HEBBEN TERREIN PRIJSgegeven AAN DE TEGENSTANDER? EN HOE VEROVER JE DAT WEER TERUG? HOE SLAAGT HIJ ERIN OM BOLWERKEN IN ONS DENKEN TE BOUWEN WAARDOOR SOMMIGEN ZELFS - TOT WANHOOP GEDREVEN - TOT ZELFMOORDGEDACHTEN KOMEN?

In dit artikel wil ik nader ingaan op de tactiek van de vijand en op ons antwoord. Zelf heb ik veel geleerd van het boek "Reclaiming surrendered ground" van Jim Logan en dat heb ik bij het schrijven ook gebruikt. Maar het onderwerp is nogal breed en daarom laat ik occulte zaken en wat met seks en gender te maken heeft (hoe belangrijk beide ook zijn) hier liggen: die vragen aparte artikelen.

Waar we vandaan komen

We beginnen in de brief aan de Efeziërs. Nadat Paulus in Efeze 1 uitgebreid is ingegaan op alle geestelijke zegeningen die we in Christus hebben ontvangen, legt hij in 2:1-3 uit waar wij vandaan komen. Let dan op waar hij het achterenvolgens over heeft:

- We waren dood in overtredingen en zonden. Dood is hier *geestelijk dood* en betekent ook dat we *machteloos* waren, niet in staat om het goede te doen.
- We zaten vast in de *tijdgeest van deze wereld* en die hoort bij de *overste van de macht der lucht*. Het is de satan die ons als het ware gevangen hield, zodat we zouden doen

wat zijn wil is. Dat betekent niet dat alle mensen bezeten zouden zijn - dat is maar een (kleine) minderheid. Maar ook zonder echt bezeten te zijn, kunnen we toch gehoorzamen aan het plan dat hij voor ons leven heeft. Je zou kunnen zeggen: satan haat je en hij heeft een verschrikkelijk plan voor je leven - wat eindigt in de eeuwige dood.

- De manier waarop wij in de greep van de tegenstander waren, is dat we deden wat we zelf wilden (de wil van het *vlees*). Maar let dan op: er staat ook dat wij de wil van de *gedachten* deden - en de vraag is waar die gedachten vandaan kwamen (of zelfs komen).

Dit gedeelte is van groot belang. Het toont de grond van ons *vroegere* handelen (en hoe er overeenstemming was tussen wat wij deden en de wil van de tegenstander), maar laat ons daarmee tegelijk zien op welke manier hij zal proberen ons opnieuw te tackelen.

Geeft de duivel geen voet

Vanaf 4:17 spreekt Paulus over de breuk tussen onze vroegere wandel en het nieuwe leven dat we hebben ontvangen. Let op de woordkeus: vruchteloosheid van denken, verduisterd in het verstand, onwetendheid, verharding, bedrieglijke begeerten - dat heeft allemaal te maken met zoals het was, maar dat bedreigt ons blijkbaar nog steeds. Het is niet moeilijk te zien dat het vooral gaat om de manier waarop wij *denken* - maar dat uit zich natuurlijk (uiteindelijk) in *handelen*.

Tegenover deze negatieve serie begrippen staan dan: in Hem onderwezen, vernieuwd in de geest van uw denken, de nieuwe mens, de waarheid in Jezus, ware gerechtigheid en heiligheid. Ook hier weer veel over ons denken!

Vanaf 4:22 volgen dan allerlei praktische aanwijzingen voor ons handelen, en te midden daarvan vinden we vers 27 als een waarschuwingsvlag: *geeft de duivel geen plaats*. Dit korte vers staat niet voor niets in het midden van vier instructies (over leugen, toorn, stelen en vuile taal). Het laat ons twee kanten van de invloed van de satan zien. Als wij plaats geven aan leugen, boosheid, oneerlijkheid of onreinheid, geven we in feite plaats aan de duivel - we geven terrein prijs!

Maar het werkt ook andersom: als we terrein prijsgeven aan de satan, kan hij dat gebruiken om ons te misleiden, tot verkeerde daden aan te zetten en zelfs bolwerken te bouwen in onze gedachten. Dat moeten we dus zien te voorkomen.

De wapenrusting

De manier om de vijand buiten de deur te houden is de wapenrusting van God. In Ef.6:10-18 wordt die beschreven, en het valt op dat het vooral gaat om verdedigingswapens. Het is niet Gods bedoeling dat we de satan aanvallen, maar dat we hem weerstaan: *weerstand de duivel en hij zal van u vluchten* (Jak.4:7). Wees ervan doordrongen dat we spreken over een overwonnen vijand en dat we hem dus in de naam van onze Heer kunnen weerstaan. Bedenk echter ook dat we zonder Gods wapenrusting machteloos zijn.

Het begint in Ef.6:10 met: *sterkt u in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte*. Niet wij hebben de satan verslagen, dat heeft Hij gedaan. We gaan dus staan in Zijn overwinning. Of we dat met knikkende knieën doen of niet, maakt niet zoveel uit: Hij is de overwinnaar, niet wijzelf. Daarom ook hebben we de *hele* wapenrusting van God nodig. In 6:11 lezen we dat het erom gaat dat we *standhouden* - en dat lezen we in 6:13

opnieuw. Dit gedeelte gaat dus eerst en vooral over de vraag hoe we kunnen zorgen *geen terrein prijs te geven!* Verder zien we dat de duivel aanvalt door *listen*. Natuurlijk gebruikt hij soms ook het geweld van vervolging, maar ook dat werkt alleen als hij er in slaagt om ons door list te misleiden.

Let ook op dat er gesproken wordt over *de boze dag*. Dat gaat niet over de grote verdrukking of zo: Paulus spreekt hier waarschijnlijk over de gewoonte van de duivel om op een gegeven moment helemaal los te gaan op ons. Veel christenen hebben zo'n ervaring gehad: ze dachten dat ze door het ergste heen waren, verslaptten even en toen kwam die grote aanval waar ze niet op hadden gerekend.

Laten we de wapenrusting nader bekijken:

- **Lendenen omgord met de waarheid.** Laat er geen enkele leugen in je dienst aan God en je naasten komen, en vooral ook: geloof alleen wat God heeft gezegd. Dit zullen we verderop een aantal malen toepassen.
- **Borstharnas van de gerechtigheid.** Ten eerste heeft God ons Zijn gerechtigheid geschonken: we zijn gerechtvaardigd (wat de duivel ons ook wijs probeert te maken). Ten tweede is er de praktische gerechtigheid: als onze wandel niet in orde is, struikelen we. De satan is de aanklager,

dus zal hij proberen om ons hierin te ontmoedigen. Als er inderdaad zonde is, hoeven we die alleen maar te belijden en God vergeeft en reinigt ons weer zodat de gemeenschap met Hem weer volop beleefd kan worden (1Joh.1:9). Geloof de duivel niet als hij je wijs probeert te maken dat God boos op je is of teleurgesteld: alleen jijzelf bent teleurgesteld, God wist waar hij met jou aan begon! Je hart is beschermd en je kunt vrij ademhalen...

- **Voeten geschoeid.** De grond waarop we lopen, is vol scherpe stenen: zonder bescherming stoten we onze tenen stuk, raken we gewond en kunnen niet eens meer goed blijven staan. Maar God heeft ons het evangelie van de vrede bekend gemaakt (en ook toevertrouwd): we hebben vrede met God (Rom.5:1). Trek die prachtige sandalen aan, zodat je kunt blijven staan en op pad kunt met die prachtige boodschap!
- **Schild van het geloof.** Een prachtig wapen om de vurige pijlen van de tegenstander te kunnen doven. Het gaat niet om een groot of klein geloof: we krijgen dit schild van God zelf! Zodra er een pijl komt, kun je dat schild die kant op bewegen en zeggen: maar God heeft gezegd ... en daarop wil ik bouwen. Zie hoe Jezus dit zelf deed (Luk.4:4,8,12): vertrouwen op wat God doet en zegt.
- **Helm van de behoudenis.** Je gedachten mag je beschermen met de zekerheid van je behoudenis. Dat ligt niet in iets van onszelf, niet in onze ervaring, niet in onze gehoorzaamheid. God vraagt ons om Zijn helm op te zetten - en die is volmaakt!
- **Het zwaard van de Geest:** het enige aanvalswapen in dit rijtje gebruiken we ook ter verdediging. Gods Woord geeft ons de garanties waar het ook bij de andere onderdelen van de wapenrusting over gaat. Satan slaat op de vlucht als we hem weerstaan met het Woord.
- **Gebed:** het is van cruciaal belang om contact te houden met de Generaal en met Hem ook te spreken over je medestrijders. Hij zorgt er ook voor dat we ons samen opstellen en elkaar te hulp schieten. Wie Asterix wel eens gelezen heeft, weet iets meer over de opstelling van de Romeinse legers. De schilden konden worden gebruikt om samen een muur te vormen.

Maar zoals gezegd, gaat dit in de allereerste plaats over het standhouden. Wat als je terrein hebt prijsgegeven? Hoe is dat gebeurd? Wat kan er allemaal aan de hand zijn en welke effecten kan dat hebben op mensen om je heen? En hoe kun je de bolwerken van satan weer afbreken? >>

De leugen is het wapen

De tegenstander is sterk, maar verslagen. Elke christen moet van deze beide feiten overtuigd zijn. De duivel gaat rond als een briesende leeuw, op zoek naar prooi (1Petr.5:8), maar hij kan eigenlijk niet zoveel met ons aanvangen als we door de Heer Jezus zijn gekocht en betaald. Als Hij in ons leven is gekomen, woont Hij door de Heilige Geest in ons en dat verdraagt geen andere bewoner. De satan is verslagen aan het kruis! Jezus zegt zelf dat de duivel er op uit is om te stelen, te slachten en te verderven (Joh.10:10), maar onder de bescherming van onze Heer zijn we veilig: Hij heeft Zijn leven voor ons ingezet. Maar: de satan is de vader van de leugen (en de mensmoordenaar van het begin - Joh.8:44) en dat is zijn belangrijkste wapen. Dat was al zo in de Hof van Eden, waar hij er in slaagde om zaden van onvrede en wantrouwen tegenover God te planten in het hart van Eva. Dat is nog steeds zijn tactiek: hij fluistert ons gedachten in die ons of aan onszelf doen twijfelen, of aan de genade of goedheid van God of aan intenties van mensen om ons heen.

Let wel: hij kan geen enkel recht meer op ons doen gelden: als we door de Heer gekocht zijn, hoeven we niet meer te gehoorzamen aan die oude vos. Natuurlijk kan de oude huisbaas wel aan de deur komen kloppen om de huur te innen, maar als het goed is, kunnen we de koopakte laten zien en hem daarmee de deur wijzen. Het enige wapen dat hem overblijft, is dat van de leugen, van de misleiding. Alleen op die manier kan hij proberen een voet tussen de deur te krijgen en van daaruit meer ruimte in ons leven proberen te veroveren. Zo slaagt hij er soms in om christenen aan zichzelf en aan God te laten twijfelen, een heel verkeerd denksysteem te ontwikkelen of zonde een vaste plek in hun leven te geven. Sommigen komen daardoor tot zelfmoordgedachten, maar het kan ook leiden tot verwoesting in de gezinnen of in de gemeente.

Altijd weer zal de tegenstander zeggen: *heeft God soms gezegd?* Daarmee zaait hij twijfel aan het Woord van God. Dat is ook wat we veel zien in de christenheid: veel van het “*we moeten dit wellicht toch anders lezen*” heeft met deze tactiek van de satan te maken, waardoor er twijfel groeit over de eenheid van Gods Woord, over Gods bedoelingen - en we ons bijvoorbeeld gaan aanpassen aan de tijdgeest.

Bouwvergunning

Als we hem niet resoluut de deur wijzen, kan hij claimgedrag gaan vertonen en een bolwerk bouwen in onze gedachten. Let wel: hij kan alleen bouwen met een bouwvergunning en wij zijn het zelf die zo'n vergunning verlenen. Als we hem de kans hebben gegeven om 'even' binnen te komen, kan hij nog niet zoveel beginnen - tenzij we hem gelegenheid geven om te blijven. Dan kan het ernstig worden in ons leven, kunnen we onvruchtbaar worden of erger.

Een bouwvergunning kunnen we op verschillende manieren verlenen: door een leugen te geloven (over jezelf, over God of over een ander), door aan een zonde vast te houden, bitterheid te laten groeien, door rebellie of trots, of door met occulte zaken bezig te zijn. Soms lopen die zaken in elkaar over en leugen ligt altijd aan de basis.

Als de satan terrein heeft kunnen veroveren en een bolwerk bouwt, dan is dat altijd een bolwerk in onze gedachten - met gewoonlijk leugens en ongehoorzaamheid als bouwmaterialen. Daarom is het in zulke gevallen van groot belang om de wortel van het probleem te ontdekken en het daar aan te pakken.

Bolwerken afbreken

In 2Kor.10:3-5 spreekt Paulus over het slechten van bolwerken. De Korinthiërs hadden zich vleselijk getoond (1Kor.3), hadden zonde toegelaten (1Kor.5) en hadden naar valse stemmen geluisterd waardoor hun gedachten bedorven waren (2Kor.11:3). Daarom trok Paulus ten strijde - niet tegen de Korinthiërs zelf en niet tegen mensen, maar om de bolwerken af te breken die in hun gedachten waren gebouwd. Het gaat om *overleggingen en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God*, en Paulus wil *elke gedachte gevangen nemen tot de gehoorzaamheid van Christus*. Onze Heer was in alles volkomen gehoorzaam en wil ons helpen om elke verkeerde gedachte gevangen te nemen. Dan moeten we wel weten welke gedachten aan de basis liggen van het bolwerk dat moet worden afgebroken, zodat elk prijsgegeven terrein weer kan worden terug veroverd. Dan moeten er een paar dingen gebeuren:

- Oprechte belijdenis: het uitspreken, erkennen van wat er verkeerd is gegaan (zie 'berouw en spijt' hieronder). De bereidheid hiertoe is van groot belang: zonder erkenning van de zonde kan er geen reiniging plaats vinden. Als we in het licht wandelen, reinigt het bloed van Jezus ons van elke zonde: daar mogen we zeker van zijn.

- Het uitspreken dat de duivel geen recht heeft op dit terrein in ons leven. Als er belijdenis is geweest, heeft hij elk recht verloren. Maar het kan van groot belang zijn om apart uit te spreken dat hij dient op te krassen - in de naam van Jezus. We claimen dit terrein weer voor de rechtmatige eigenaar: onze Heer Jezus.
- Het afbreken van het bolwerk en in plaats daarvan een toren van de waarheid opbouwen. We verwerpen alles wat met de leugen te maken heeft en zetten de waarheid daarvoor in de plaats. Zelf heb ik de zegen ervaren van het voor mijn neus op mijn studeerkamer ophangen van Fil.4:8. We moeten ons denken laten hervormen (Rom.12:2).
- Het gevangen nemen van elke gedachte onder de gehoorzaamheid van Christus. Een gedachte kan van de Heer zijn, van onszelf of van de satan. Zie Mat.16:13-23, waar Petrus eerst een gedachte van de Vader ontvangt, maar even later van de satan. Het verschil heeft met toewijding aan de Heer te maken (zie Rom.12:1,2).

Berouw en spijt

Voor we verder gaan, is het goed om onderscheid te maken tussen spijt en berouw. Ook in pastorale situaties is dat niet altijd makkelijk te onderscheiden - maar wel van groot belang. Bij berouw hoort inkeer (2Kor.7:9,10), een echt erkennen van de zonde die is begaan of (erger) waar je in geleefd hebt. Bij spijt vind je de gevolgen (van die zonde of soms alleen van de ontdekking ervan) vervelend. Zoals de man die na ontdekt overspel in tranen uitbarstte - naar later bleek omdat hij het spijtig vond dat de affaire voorbij was. Een Bijbels voorbeeld is Esau, die geen plaats vond voor berouw maar zoveel spijt had van de gemiste zegen dat hij hartstochtelijk begon te huilen (Hebr.12:17 en Gen.27:38). Of soms zijn er tranen vanwege de pijn die terechte disciplinaire maatregelen met zich meebrengen - die tranen kunnen voor berouw worden aangezien, terwijl de persoon in kwestie bij navraag stelt dat hij eigenlijk niets verkeerd heeft gedaan. Alleen oprecht berouw kan leiden tot bevrijding.

Een leugen geloven

Dat is de basistactiek van de satan en hij neemt daarvoor graag mensen in dienst. Denk aan een vader die zijn zoon voortdurend vertelt dat hij eigenlijk een mislukking is (*probeer dat nou maar niet; je kunt dat toch niet* - of woorden

van gelijke strekking). Of als je in een wettische prediking voortdurend te horen krijgt dat je *hieraan* en *daaraan* moet voldoen om je een echte christen te kunnen noemen, of: dat je niet geneest omdat je te weinig geloof hebt, of ... vul zelf maar in. Satan laat je graag geloven dat God boos is op je, dat je waardeloos bent, dat je verloren gaat als ... Zo'n gevoel van ontmoediging komt echter nooit van de Heer. Jezus zegt dat we tot Hem moeten komen met al onze moeiten en lasten: Hij wil ons rust geven (Mat.11:28). Als Hij dan *daarna* vraagt om Zijn juk op ons te nemen, dan gaat Hij met ons onder dat juk. En: Hij vond ons waardevol genoeg om voor ons te sterven (denk aan de parel van grote waarde en vgl. Jes.43:4).

Welke leugen is er in uw, in jouw leven binnengeslopen - heel vroeg in je leven door opvoeding of misbruik, of later door verkeerde prediking, of ...? Waar heeft u, heb jij daardoor de satan een voet tussen de deur gegeven? Als je geen afscheid van die leugen neemt, geef je hem de kans een bolwerk van leugens in je gedachten te bouwen. En als dat bolwerk er is: probeer na te gaan waar het begonnen is en zet Gods gedachten daar tegenover. Soms is daar pastorale hulp bij nodig: iemand die met u, met jou nagaat waar de wortel zit, om die samen in gebed er uit te halen en weg te doen, voor Gods aangezicht te belijden. God wil vrede en vrijheid, licht en liefde in ons leven laten regeren. De waarheid zal je vrijmaken (Joh.8:32).

Aan een zonde vasthouden

Zonde is verleidelijk: we kunnen ervan genieten (Hebr.11:25), al is dat tijdelijk en zit er ook vaak schaamte aan vast (Rom.6:21). Van nature zijn we slaven van de zonde, dus is het voor ons allemaal heel dichtbij dat we er niet zomaar afscheid van willen nemen. Maar zonde brengt altijd een breuk met zich mee tussen ons en de Heer: het verbreekt de gemeenschap en de echte diepe vrede en blijdschap die bij de verlossing hoort. Het belijden van een zonde is een erkennen van het feit dat ik gezondigd heb. Dat lijkt vernederend en juist dat is nogal eens de reden dat het niet gebeurt. Denk aan een vader die zijn zoon onterecht heeft gestraft (o.i.d.). Veel vaders willen de vernedering van het belijden aan hun kinderen vermijden - onder het voorwendsel dat hij dan geen respect meer van hen krijgt. Maar juist door niet te belijden, verliest de vader dat respect - en hij wint vertrouwen en respect als hij laat zien dat ook hij zich kan verootmoedigen en leert

daarmee zijn kinderen bovendien een belangrijke les. En in hoeveel ruzies in gemeenten is het belijden van schuld juist datgene wat ontbreekt? Vaak denken we dan dat de *ander* eerst moet komen en al te vaak is er misinformatie over wat er werkelijk aan de hand is. Het is heel verleidelijk om je eigen schuld te verdoezelen door de ander van iets te beschuldigen. Maar wie denkt dat hij zonder zonde is, misleidt zichzelf en maakt God tot een leugenaar (1Joh.1:8+10).

Let wel: we hoeven aan God niet om vergeving te vragen, want vergeving en reiniging worden ons rechtens geschonken als we de zonde erkennen: God is getrouw en rechtvaardig (1Joh.1:9). Getrouw betekent dat je echt van Hem op aankunt. Rechtvaardig is Hij als Hij vergeeft, omdat er namelijk al voor die zonde is betaald. Vader is dus niet boos, maar Hij wil juist heel graag de verbinding volkomen herstellen. Wie gekocht is, is een kind van God en dat ver-

andert nooit! Sommigen zeggen wellicht dat belijden maar een goedkope oplossing is - maar er is juist een hoge prijs betaald en het doet tekort aan het kruiswerk van onze Heer als we deze 'simpele' oplossing niet aanvaarden. En als we nadenken over die Prijs, kan ons dat helpen om de zonde te laten.

Maar als we aan een zonde vasthouden (die willen blijven doen) en die niet willen belijden (erkennen dus dat dat zonde is), dan geven we satan een voet tussen de deur en zelfs een bouwvergunning. Dat deel van ons leven staat open voor de duivel en hij kan proberen daar een versterking te bouwen, die het steeds moeilijker maakt om van die zonde af te komen. Een zonde wordt een gewoonte en er komen veelal andere zonden bij. Ook naar elkaar toe kan dat het geval zijn: om ons eigen aandeel in een conflict te bedekken, kunnen we soms tot een leugen de toevlucht nemen (vertellen bijvoorbeeld niet de hele waarheid).

Soms lijkt het er zelfs op dat de gedachte aan de eigen schuld wordt verdrongen.

Bitterheid laten groeien

Bitterheid kan op verschillende manieren ontstaan. We verwijten God bijvoorbeeld dat Hij ons in bepaalde omstandigheden heeft gebracht, zoals ziekte, verlies van een dierbare of verlies van ons werk. Het is heel menselijk om niet te willen lijden, en verwijten aan God vanwege lijden worden in deze wereld breed gehoord. Eerder noemde ik al Petrus' reactie op de aankondiging van het lijden van Jezus: dat was een ingeving van satan (Mat.16:22,23). Gods weg is echter vaak door lijden heen, zoals uit Hebr.11 duidelijk wordt. Petrus spreekt in zijn eerste brief uitgebreid over lijden - en legt dat uit als Gods genade waarin we moeten staan (1Petr.1:6,7; 2:19-21; 3:14; 4:16,19; 5:12). Zijn we bereid alles uit de hand van de Heer aan te nemen of

willen we de leugen geloven dat een christen niet hoeft te lijden? Als ons geloof niet werkt bij tegenslagen, wat hebben we dan nog aan de wereld te vertellen?

Een andere oorzaak van bitterheid is dat iemand ons heeft gekwetst en wij willen dat niet vergeven. Vergeving is van groot belang voor een gezond geestelijk leven. Let wel: we kunnen een ander pas vergeving schenken, als deze met belijdenis bij ons komt. Maar we kunnen het cadeau van de vergeving wel klaar hebben liggen, zodat het geen bitterheid in ons hart kan zaaien. De manier om met kwetsen door anderen om te gaan, is het overgeven aan Hem die rechtvaardig oordeelt - zoals ook onze Heer heeft gedaan (1Petr.2:23). Zie ook Rom.12:9-21, waar o.a. staat dat we onszelf niet moeten wreken maar de vergelding aan God over moeten laten. Als iemand tegen ons zondigt, vraagt de Heer niet om die zonde te bagatelliseren, "het geeft niet" te zeggen: God erkent zonde als zonde. Maar als we het in Zijn hand leggen, is het in handen van de rechtvaardige Rechter en kunnen we ook vergeving uitdelen zodra er belijdenis komt.

Welke oorzaak er ook is voor bitterheid, het is een invalspoort voor de tegenstander en hij zal ons influisteren dat we terecht boos zijn. Als die bitterheid groeit, krijgt hij houvast in ons hart en worden onze gedachten langzamerhand steeds meer vergiftigd. De blijdschap verdwijnt en de vrede gaat op de loop, we worden zure mensen.

Rebellie of trots: de oerzonde

Rebellie is niet hetzelfde als ongehoorzaamheid of gewoon dwaas gedrag. Een kind dat een beker melk omgooit, doet dat waarschijnlijk uit onhandigheid. Als moeder eerst heeft gezegd de beker verder van de tafelrand te zetten, kan het ongehoorzaamheid zijn. Maar als het kind niet alleen volhardt in de ongehoorzaamheid, maar ook het gezag van de moeder tart (*wie ben jij dat ik jou zou moeten gehoorzamen?*), dan is er sprake van rebellie. Een rebel heeft een trotse nek.

De satan zelf geeft hier het voorbeeld: vijf maal lezen we "ik zal" in Jes.14:13,14 - en dat gebeurde in zijn hart! In Ps.14 lezen we van de dwaas die in zijn hart zegt dat er geen God is - wat betekent: niemand aan wie ik verantwoording schuldig ben. En we vinden voorbeelden genoeg in het OT van

rebellie: Israël wordt vaak weerspannig genoemd, Saul wordt verworpen omdat hij weerspannig is geweest (1Sam.15) en een weerspannige zoon moest worden gestenigd (Deut.21:18-23). God plaatst autoriteit boven ons om ons te beschermen: de overheid, in het gezin en in de gemeente. Daarboven staat Hij zelf en Zijn Woord. Dan komt steeds weer de vraag of we willen gehoorzamen, of we autoriteit boven ons aanvaarden.

Dat is de kern van de zaak: van nature willen we ons niet onderwerpen aan God of eigenlijk aan elk gezag boven ons. Maar als we werkelijk niet *willen* gehoorzamen, stappen we uit de bescherming die God geeft. We gooien de wapenrusting weg en worden heel kwetsbaar: de vijand krijgt alle gelegenheid een krachtig bolwerk in ons hart en gedachten te bouwen. Het is een gevaarlijke zonde, omdat we met het tarten van gezag de Bron van gezag verwerpen.

Als we ontdekken dat we weerspannig zijn geweest, moeten we ons hoofd buigen en op de knieën gaan. Er is geluk-

kig vergeving voor al wie zijn rebellie belijdt, maar hier is echte verootmoediging nodig met een voornemen om je wel te willen onderwerpen - aan elk gezag dat de Heer boven je stelt. *God weerstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade* (Jak.4:6 en 1Petr.5:5): genade in vergeving en reiniging, maar ook genade om in alles weer Zijn weg te kunnen gaan in Zijn kracht.

Tot slot

Jakobus vertelt ons dat als de begeerte bevrucht is, zonde wordt voortgebracht. Als die zonde de kans krijgt te groeien en volwassen te worden, brengt ze de dood voort. Verleidingen zullen er altijd zijn en ze vinden gemakkelijk een antwoord in ons hart - tenzij we op de Heer zien (Hebr.12:1-3) en we Zijn wapenrusting gebruiken. Als er zonde is, doen we er goed aan die snel te belijden - dan krijgt de duivel geen kans om een bolwerk in ons leven te bouwen en blijdschap (en soms meer) te roven. En als er een bolwerk is gebouwd, kunnen we dat afbreken met

hulp van de Heer: Hij staat altijd gereed om te vergeven en te reinigen en ons leven (weer) met Hem te vullen. De satan wil graag afbreken en gebruikt leugens om het duister in ons hart te maken, maar Hij is verslagen en heeft geen recht meer op ons. Als het moeilijk geworden is, kunnen we elkaar helpen om weer vrij te worden en vruchtbaar te zijn voor Hem. Samen kun je de stappen doorlopen om elk bolwerk af te breken en er een toren van de waarheid voor in de plaats te bouwen.

Laten we ons in alles aan Hem toevertrouwen.

